

Sygn. akt II AKzw 175/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2011 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Wiesław Kosowski

Protokolant: Dariusz Bryła

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Dariusza Wiory

po rozpoznaniu w sprawie **R. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. i art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez Dyrektora Zakładu Karnego w C. oraz obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 28 grudnia 2010r., sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 §1 Kpk w zw. z art. 1 § 2 Kkw

p o s t a n a w i a

1. ***zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że :***

a). na mocy art. 77 § 1 kk i art. 80 § 1 kk ***warunkowo przedterminowo zwolnić R. S.***s. P., ur. dnia (...)w B.skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 18 lutego 2005r. sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 177 § 2 kk na karę 6 lat pozbawienia wolności, z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 27 kwietnia 2012r., wyznaczając okres próby do dnia 15 lutego 2013r.

b). na mocy art. 159 kkw i art. 72 § 1 pkt 4 i 5 kk ***oddać warunkowo zwolnionego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego*** i zobowiązać do:

- wykonywania pracy zarobkowej,
- powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w B. odmówił skazanemu R. S.warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Sąd wskazał, iż z uwagi na odległy koniec kary oraz naganny charakter przestępstwa z art. 177 § 2 Kk nie można przyjąć wobec skazanego pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej.

Zażalenie na to postanowienia złożył Dyrektor Zakładu Karnego oraz obrońca skazanego.

Obaj skarżący we wniesionych zażaleniach podkreślali prawidłowy sposób zachowywania się skazanego w warunkach więziennych, odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania oraz prawidłowe korzystanie z udzielanych skazanemu sukcesywnie czasowych zwolnień z odbywanej kary w postaci przepustek.

Powołując się na powyższe obaj skarżący wnosili o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie skazanemu dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia okazały się skuteczne

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż ocena sądu pierwszej instancji, co do braku po stronie skazanego pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej jest nieuzasadniona. Zaistniały bowiem wszystkie przesłanki materialne warunkujące zastosowanie w jego wypadku regulacji z art. 77 § 1 kk.

Podnieść bowiem należy to, iż skazany w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności od samego początku zachowuje się wzorowo. Nigdy nie był karany dyscyplinarnie, a wielokrotnie nagradzany. Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu w którym skazany odbywa karę dnia 28 września 2006r. zatrudniony jest w (...) w W. i swoje obowiązki w pracy wykonuje z dużym zaangażowaniem, za co otrzymuje pozytywne opinie od przełożonych. Poza tym od listopada 2007r. korzysta regularnie z przepustek i widzeń poza terenem ZK. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, a z nałożonych tym systemem zadań wywiązuje się w sposób sumienny, wykazując się dużym zaangażowaniem.

Poza tym jest sprawcą pierwszy raz karany i nigdy dotychczas nie mającym konfliktów z prawem. Przed osadzeniem cieszył się dobrą opinią środowiskową, nie nadużywał alkoholu prowadząc normalny i ustabilizowany tryb życia. Popelnione przestępstwo jest pierwszym – choć niewątpliwie o bardzo tragicznych skutkach, takim wydarzeniem w życiu skazanego

Mając zatem na uwadze powyższe, a w tym także przykładowe zachowanie się skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, zaangażowanie w proces własnej resocjalizacji, wzorowe wywiązywanie się z nałożonych obowiązków, a nadto fakt, iż pracując od dłuższego już czasu poza terenem zakładu karnego nigdy nie dopuścił do sytuacji, która mogłaby poddawać w wątpliwość, czy proces resocjalizacji toczy się prawidłowo – uzasadnionym jest wniosek, iż proces ten może być kontynuowany w warunkach wolnościowych pod dozorem kuratora. Nic nie wskazuje bowiem na to, aby skazany nie potrafił zachowywać się właściwie w warunkach pełnej już samodyscypliny.

W tym stanie rzeczy za nieuzasadniony należy uznać pogląd wyrażony w zaskarżonym postanowieniu, co do braku pozytywnej prognozy na przyszłość. Wprawdzie zgodzić się trzeba z tym, iż okoliczności przypisanego skazanemu czynu dowodzą jego znacznej nieodpowiedzialności w dacie jego popełnienia, a także lekceważeniu kardynalnych zasad poruszania się w ruchu drogowym, przez co doprowadził do śmierci trzech osób, jednak okoliczności te nigdy już nie zmienią się, a ich ciężar pozostanie na zawsze.

W obiektywnym zaś wymiarze, mając na uwadze funkcje orzeczonej kary, przy uwzględnieniu wskazanych powyżej uwarunkowań można przyjąć, iż znaczny okres odbywania kary wpłynął na przeobrażenie postawy skazanego. Wzorowe zachowanie w zakładzie karnym i wykazywane przezeń w długim już wymiarze czasowym zaangażowanie w proces własnej resocjalizacji, pozwala na twierdzenie, iż aktualnie skazany stwarza uzasadnione przekonanie iż zasadnicze cele kary zostały osiągnięte. Skazany daje zatem rękojmię przestrzegania zasad porządku prawnego, tak więc proces resocjalizacji może być kontynuowany poza murami więziennymi w warunkach wolnościowych pod dozorem kuratora.

Reasumując uznać należy, że cele kary zostały wykonane i skazany zasługuje na kredyt zaufania, że wypełni ciężące na nim obowiązki, a w szczególności nie popełni więcej przestępstwa.